

Ruzicskay illusztrációk – III.

A meggyfa
alatt

Békés megyei költők verséből jelent meg válogatás 1981-ben, Békéscsabán. A nyolc költő verseit tartalmazó kötet Ruzicskay György illusztrációival jelent meg. A szürkével jelölt sorokban a kötet címét rejtettük el. Előző Ruzicskay-illusztrációs rejtvényünk megfejtése: „Valaki az Értől indul el // S befut a szent nagy Oceánba	A rejtvényt készítette: TATAI LÁSZLÓ	ÉSZAK	▽	LÉTEZIK	FÖLD-RÉSZÜNK		
	A MEGFEJTÉS	MUTATÓ NÉVMÁS	▽	ELŐTAG: ELŐTT	▽		
	... A HANGYA		▽	LÁBBAL TOVÁBBÍT			
	KERÉKPÁR TÖMLŐFOLT		▽	ELŐSZOBA			
		ÜTLEGELŐ	▽				
VITAMINDÚS GYÖKÉR-ZÖLDSÉG	ÉPÍTKE-ZÉSEKET KISZOLGÁLÓ ÁGAZAT	TÉNYLEG NEMZETVÉDELMI ESZMERENDSZER	▽	FORRASZTÓ-FÉM			
			▽	ÉGTÁJ RÖV.			
VASTAG DESZKA				HÍRÜGY-NÖKSÉG			
KÓRHÁZ JELE				MESSZEBB			
				IDŐ JELE	OXIGÉN		
				BAKÁK	SAKÁLLAS KÉRŐDZŐ PATÁSOK		
PÉNZ-KÖLCSÖN			GYEREKNEK MONDJÁK				
LAKOMA			... MIKLÓS ÉPÍTÉS				
		NEVES ANGOL EGYETEM	▽				
... ÁHÍTOTT		TÁRSASÁGI FORMA		SZÉN-MONOXID			
AKI				TENGERI EMLŐS			
NEPTÚNIUM		... -POCS				ÍRTA RÉGISEN	
GAZ		RÓMAI EZER					
			A JELZETT SZEMÉLYNEK			▽	
			SUGÁR JELE				
RANGJELZŐ		HOZZÁKEZD	▽				
GYÓGYSZER-GYÁR		LASSAN MEGY					
			KÁLIUM		EGYIPTOMI ISTEN		
			LEFELÉ TART				
BÍRÓ TESZI			▽				
TÖLTÖTT SÜTEMÉNY							
LITER							
ELŐKELŐ INAS							
KISHÍJÁN URALTI							

„Anyá! Gyere csak, nézd Danika mit csinál a meggyfánál!”

A mondat másfél éves kisunokámról szól, aki szinte lecövekelt a meggyfánál.

Tulajdonképpen nem csinált ő semmit, csak állt a július végi, bő termés utáni, meggytől teljesen kiürült fa alatt, nyújtogatta kis kezét, bízva talán abban, hogy jut onnan neki egy-két lédús gyümölcs, amit annyira szeretett. A fán azonban néhány összeszáradt „meggy-mazsola” volt csak látható, nem igazán evésre való.

Igen, ő emlékezett, kis, másfél éves lenyével tudta, hogy a nagymama kertjében ott valamiféle jó dolog történt vele. Kimagozott, érett meggyekkel etették mint madárkát az anyamadar, és ebből sosem volt elég. Közben múltak a hetek, a fa már üresen állt, rendeltetését a nyáron betöltötte.

Szomorú és megható volt, megmagyarázni nem lehetett, értelme csak most nyiladozik. Figyelmét csak elvonni lehetett más, tálról vagy hűtőszekrényből hozott gyümölcsele, de az nem az igazi. Ezt mindenki tudja.

Milyen különös módon befészke-li magát lelkünk rejtett zugaiba a tapasztalat, az ebből eredő megszokás, ha gyakran történik, majd a vágy, a visszajárás a jóra, az itt történt valamire, ami már csak emlékként szerepel.

Telve életünk jó és rossz élményekkel. Szelektáljuk őket. Rétegezzük is. Van emlék, ami ösztönösen felülmarad, hogy könnyen elérhető legyen és ellenkezőleg, mélyen lerejtve, amire nem szívesen gondolunk. Utazásaink, a nyaralások óhatatlanul azt a vágyunkat elégítik ki, amely abból a nagyszerű érzésből, történésből ered, amit ott már átéltünk. Újból keressük azt és csakis azt az érzést, ami itt, ezen a helyen örömet okozott – mert mi így ácsorgunk képzeletbeli meggyfánk alatt, egy-egy érett szem gyümölcsre várva. Van úgy, hogy igazából csoda történik, a meggyfán újból megjelennek az érett gyümölcsök. Az örömeink az is a szokásuk, hogy váratlanul elérnek. Néha ez az érett gyümölcs más helyen, más módon keres meg bennünket.

Voltak és vannak helyek, városok, házak, emberek, élve vagy már csak emlékeinkben, ahova szeretnénk visszamenni – mert még mindig vágyunk a teljeség érzésére, amit ott már sokszor megtapasztaltunk, és ebből sosem volt elég. Életünk folyamán néha gyerekes macacssággal képesek vagyunk helyeket felkeresni csak néhány perces álmodó boldogságérzésért. És megéri? Ezt nem kérdezzük, mivel mindig megérte.

Schné Bolla Magdolna

